

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.492/2016/5.

A tanács tagjai: . Hajnal Péter tanácselnök, dr. Sisák Péter előadó bíró, dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Császár Gábor ügyvéd (Csapó és Császár Ügyvédi Iroda)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (fél címe) mint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatóság jogutóda

Az alperes képviselője: dr. Szabó Erzsébet jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 32.K.32.233/2015/14. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 32.K.32.233/215/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adóigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) 2007. és 2010. évek közötti időszakokra vonatkozóan személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás, 2008. és 2009. évekre vonatkozóan pedig magánszemélyek különadója adónemekre kiterjedően végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést a felperesnél.
- [2] Megállapította, hogy a vizsgált időszakban a felperes számos gazdasági társaságnak volt tagja, illetőleg ügyvezetője, több pénzintézetnél vezetett bankszámlái felett saját maga és házastársa bírtak rendelkezési jogosultsággal. A társaságok számláiról a vizsgált időszakban több esetben be- és kifizetések történtek a felperes részéről, illetőleg megbízásából. Rögzítette továbbá, hogy a felperes 2010. október 20. napján értékesített 23 db váltót, az értékesítésből 150.543.793 forint árfolyamnyeresége keletkezett.
- [3] A revízió eredményeként a felperes terhére 154.353.951 forint személyi jövedelemadót, 41.492.772 forint százalékos egészségügyi hozzájárulást, 10.932.215 forint magánszemélyek különadóját, mindösszesen 206.778.938 forint adókülönbözetet állapított meg, melyet teljes egészében adóhiánynak minősített. Az adóhiány után összesen 125.233.855 forint adóbírságot és 72.498.721 forint késedelmi pótlékot is megállapított.
- [4] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2015. március 19. napján kelt 2928633726. számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, a felperesi adózó terhére 2008. évre megállapított adóhiánynak minősülő adókülönbözetet a jogkövetkezményekkel együtt - az adómegállapításhoz való jog elévülésére tekintettel - törölte.
- [5] A felperes terhére ugyanakkor 2009 és 2010 évekre 96.777.290 forint, százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemben 23.899.903 forint, magánszemélyek különadója adónemben 4.676.288 forint, összesen 125.353.481 forint adókülönbözetet állapított meg, melyet teljes egészében adóhiánynak minősített. Az adóhiány után 81.916.558 forint adóbírságot szabott ki és 42.191.470 forint késedelmi pótlékot is felszámított.
- [6] Az alperes a revízió eredményeként megállapította, hogy a felperesi adózó 2010. október 20-án kelt adásvételi szerződéssel 23 db, 150.124.158 forint névértékű váltót értékesített a B. Zrt. részére. A szerződés szerint az adózó mint átruházó részére járó vételárat az átvevő külön megállapodás alapján volt köteles megfizetni. A felperesi adózó mint váltóátruházó a szerződés alapján a váltókat üres forgatmánnyal volt köteles a B. Zrt.-re forgatni. Ez a forgatás 2010. október 20-án megtörtént. A B. Zrt. a vételárat a 2010. szeptember 27-én kiállított 58.875.000 forint és a szeptember 30-án kiállított 91.668.793 forint összegű váltókkal fizette meg, így a felperesi adózónak 150.543.793 forint saját váltó került

birtokába, azaz az ügyletből kifolyólag ilyen nagyságú bevételben részesült.

- [7] Megállapította a revízió azt is, hogy a vizsgált időszakban a felperes és házastársa az NM O. Kft. „fa.”, valamint az NM T. Kft. „f.a.” társaságok bankszámláira, illetőleg bankszámláiról különböző be- és kifizetéseket eszközölt. A cégek általi kifizetések, illetőleg a cégek számlájára történő befizetések különbözete az NM O. Kft. „f.a.” társaságnál 2009. évben 60.171.000 forint, 2010. évben 6.884.235 forint, míg az NM T. Kft. „f.a.” tekintetében 2009. évben 36.832.204 forint, 2010. évben pedig 2.543.000 forint volt. A bizonyítékok mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a különbözetként jelentkező összeg a személyi jövedelemadóról szóló 1995.évi CXVII. tv. (továbbiakban Szja.tv.) 4.§. (1) és (2) bek., és 28.§ (1.) bekezdésében írtak szerint a felperes olyan jövedelmének tekinthető, amelyet személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség terhel.
- [8] Az alperes a felperes által tett bevallások és a revízió megállapításainak számadatait összevetve azt állapította meg, hogy 2009. évben a vallott adófizetési kötelezettség és a megállapított adófizetési kötelezettség különbözeteként jelentkező adókülönbözet 43.471.153 forint, 2010. évre vonatkozóan pedig 53.390.413 forint volt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [9] A felperes keresetében az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az eljárás hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Összességében azt állította, hogy az adóhatóság megállapítása ellen felhozott összes bizonyítékot külön-külön és egészében is értékelve és mérlegelve megállapítható, hogy a felperes a társaságoktól felvett pénzzel elszámolt és a váltóügyletből eredően jövedelme nem keletkezett.
- [10] Hivatkozott arra, hogy az eljárás során alperes nem derítette fel kellő mértékben a tényállást, ezáltal megsértette az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 97. § (4) és (6) bekezdéseiben, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (3) bekezdésében foglaltakat.
- [11] Hivatkozott arra, hogy mind az NM O. Kft. „f.a.”, mind az NM T. Kft. „f.a.” vállalkozás iratanyaga átadásra került a felszámoló részére. Ezekből az iratokból megállapíthatóak azok a tények és bennük szerepelnek azok a bizonylatok, melyek azt igazolják, hogy a társaságokkal a felperes pénzügyileg szabályos módon elszámolt. Kifogásolta, hogy a revízió azért sem vette figyelembe az NM O.

Kft. „f.a.” irataiban foglaltakat, mert az átadás-átvételi jegyzőkönyvet nem a felszámolás lefolytatására kijelölt V. Zrt., hanem a H. Zrt. írta alá. Hivatkozott arra, hogy az NM O. Kft. „f.a.” adóellenőrzésének vizsgálati iratanyagában foglalt adatokat az adóhatóságnak hivatalosan ismert ténynek kellett minősítenie, ezek figyelmen kívül hagyásával az alperes a Ket. 50. § (3) bekezdésének rendelkezéseit is sértette.

- [12] Alperes a kereset elutasítását kérte a támadott határozatban és az annak jogi indokolását megismétlő írásbeli nyilatkozatában foglaltakra figyelemmel, perköltségigényének fenntartása mellett.

Az elsőfokú ítélet

- [13] Az elsőfokú bíróság keresetével a felperes keresetét alaptalannak találta és azt elutasította.
- [14] Ítéletében rögzítette, hogy a bíróság az alperes támadott határozatát a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 324. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján az Art. 143. § (1) bekezdés és a Ket. 109. § (1) bekezdése alapján vizsgálta felül.
- [15] Rögzítette, hogy a felperes keresetében az Art. 97. § (4) és (6) bekezdéseinek, valamint a Ket. 50. § (3) és (6) bekezdéseinek megsértésére hivatkozott, ezen túlmenően hivatkozott arra, hogy az adóhatóság tájékoztatási kötelezettségének elmulasztása miatt sérültek a tisztességes ügyintézéshez fűződő ügyféli jogai, utóbbi jogszabálysértésként a felperes a Ket. 5. § (1) bekezdését hívta fel. E körben azt sérelmezte a felperes, hogy nem kapta meg azt a tájékoztatást, mely szerint „az adózónak kell igazolnia, hogy a bizonyítottan megszerzett pénzeszegekkel milyen jogcímen rendelkezett, ezen összegek átadásra kerültek-e más részére, illetve hogy ezen összegek után az adózó vagy bárki más adózott-e”. A felperesi adózó ezen eljárási kifogását az elsőfokú adóhatóság és az alperesi határozat is tartalmazza, és utóbbi megállapítja, hogy az adózó a szükséges tájékoztatásban részesült. A bíróság megállapította, hogy az adóhatóság által adott tájékoztatás ugyan a konkrét jogszabályhely megjelölést nem tartalmazza, de maga a tájékoztatás megtörtént, a jogszabályhely megjelölésének hiánya ugyanakkor nem tekinthető olyan súlyos, az ügy érdemére is kiható eljárási szabálysértésnek, mely megalapozhatná az alperes határozatának hatályon kívül helyezését.
- [16] A felperes keresetlevelében foglalt kifogások tükrében a bíróság vizsgálta az alperesi határozat megalapozottságát. Megállapította, hogy az alperes széles körű bizonyítást folytatott le, részleteiben vizsgálta az ügy szempontjából lényeges valamennyi tényt és körülményt, megállapításait a nyilatkozatok, az iratok, a kapcsolódó vizsgálatok anyaga, a felszámoló nyilatkozatai és egyéb

bizonyítékok támasztják alá. Az adóhatóság maradéktalanul eleget tett az Art. 97. §-a szerinti tényállás-tisztázási kötelezettségének. A jogilag releváns tények tekintetében a tényállást teljes körű, a döntés alapjául szolgáló tényeket, körülményeket a szükséges mértékig feltárta, az eljárás során tett nyilatkozatokat az alperes figyelembe vette és értékelte. Mindezek alapján a tényállás megállapítása teljes körűen megtörtént és az ítélet szerint az alperes a bizonyítékok mérlegelési és értékelési és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

- [17] Kiemelte a bíróság, hogy a vitatott pénzüsszegeket az NM O. Kft. „f.a.” és az NM T. Kft. „f.a.” bankszámláiról a felperes igazoltan felvette, ezt követően őt terhelte annak bizonyítása, hogy azokat visszafizette, így nem minősülnek a felperes adóköteles jövedelemének, illetőleg hogy a visszafizetést a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv. tv.) 168. § (1) bekezdése szerint szigorú számadási kötelezettség alá eső bizonylatokkal alátámassza. Ezeknek a felperes nem tett eleget és a felszámoló nyilatkozata szerint az átvett iratanyagban lévő könyvelési bizonylatok sem tartalmazzak utalást a pénzügyi műveletek jogcímére, az iratok hiányosak, nem tartalmazzák a főkönyvi kivonatot, kartont és hiányosak a bevételi és kiadási pénztárbizonylatok is. Éppen az iratok hiányos voltára tekintettel nem tartotta szükségesnek a bíróság szakértői bizonyítás elrendelését, a hiányzó bizonylatok ugyanis a szakértői bizonyítás keretében nem pótolhatók, azok teljessége nélkül pedig a szakértői bizonyításnak nincs értelme.
- [18] Hivatkozott a bíróság a Kúria eseti döntésében foglalt azon iránymutatásra, mely szerint abban a kérdésben, hogy a társaság ügyvezetője a társaság bankszámlájáról felvett összegekkel a társaság könyveiben rögzített módon elszámolt-e, csak szigorú számadású, a nyilvántartásban visszakereshető pénztárbizonylatokkal lehet igazolni.
- [19] Megalapozottnak tartotta a bíróság a felperes 2010. október 20-án kelt, váltó eladásával kapcsolatos revíziós megállapításokat is, az ügyletből eredően a felperesnek 150.543.793 forint értékű saját váltó került a birtokába, tehát annak eredményeként ilyen összegű bevétele keletkezett.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [20] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Hivatkozott arra, hogy a közigazgatási eljárásban okiratokkal igazolt tény volt az, hogy a bankszámláról felvett készpénzt a pénztárba befizette és azokat a társaság működésére fordította, hiszen a társaság mérlegéből megállapíthatóan más forrásból bevétele nem is származott. Az alperes a revíziós eljárás

során tudomást szerzett azokról a készpénzes számlákról, elismervényekről, befizetési bizonylatokról, melyek ezt igazolták, de ezeknek tartalmát nem értékelte. A felülvizsgálati kérelemben foglalt álláspontja szerint a Számv. tv. 165. és 166. §-ai alapján a pénztárjelentés és a főkönyvi kivonat is olyan számviteli bizonylat, melyet valamely gazdasági esemény számviteli elszámolásának alapjául el kell fogadni. Ismételten kifogásolta, hogy az ügyben nem került sor igazságügyi könyvszakértő kirendelésére, aki a könyvelt egyenlegből, könyvelési anyagból meg tudta volna állapítani, hogy a társaságok a kötelezettségeiket milyen más forrásból fedezték volna, ha nem a felperes által ténylegesen befizetett összegekből. Ezzel azt kívánta igazolni, hogy a felperes által felvett összegek a társaságokhoz befizetésre kerültek és azok a működés költségeit fedezték.

- [21] Hivatkozott arra, hogy a Számv. tv. 165.-168. §-ai alapján nem kötelező pénztárbevételei és -kiadási bizonylatot kiállítani, mert a könyvelés az alapidokumentumok (számlák, átvételi elismervények) alapján történt és ezek visszamenőlegesen is igazolják a megtörtént gazdasági eseményeket.
- [22] Kifogásolta a jogerős ítéletnek a váltókkal kapcsolatos megállapításait. Hivatkozott arra, hogy a váltók nem térítésmentesen kerültek a felperesre kiállításra és forgatmányozásra, hanem a felperes által a két cég részére adott kölcsönök fedezeti váltójaként szerepeltek. Ezek a kölcsönök állítása szerint egyértelműen igazolhatóak.
- [23] Állította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen osztotta a felperesre a bizonyítási terhet, mert az eljárásban az alperes az, aki a megalapozatlanság tekintetében igazolni tartozik a bizonyítékok maradéktalan beszerzését és értékelését.
- [24] Mindezekre tekintettel kérte a jogerős ítélet megváltoztatását akként, hogy a felperes keresetének helyt adva a Kúria a sérelmezett közigazgatási határozatot helyezze hatályon kívül. Amennyiben az ilyen döntéshez a szükséges tények nem állnának rendelkezésre, másodlagosan kérte az alperest új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára kötelezni.
- [25] Alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a támadott jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperes költségeiben való marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a bíróság ítélete megfelel a jogszabályi rendelkezéseknek. Érdemben is vitatta, hogy bizonyítékok támasztanak alá azon felperesi hivatkozást, mely szerint a társaságok folyószámlájáról felvett összegeket a házipénztárba befizette volna. Tévesnek tartotta a felülvizsgálati kérelem azon hivatkozását, miszerint a Számv. tv. 165-168. §-ai értelmében ne lenne kötelező bevételei és kivételi

pénztárbizonylatokat kiállítani, elegendő csupán a könyvelési alapidokumentumok megléte. Minden alapot nélkülözőnek minősítette azt a felperesi hivatkozást, mely szerint a társaságtól felvett összegek automatikusan a házipénztárban kerültek elhelyezésre.

- [26] Megismételte az elsőfokú bíróságnak az ügyvezető társasággal szembeni elszámolásával kapcsolatos bírói gyakorlatra történő hivatkozását, utalva arra, hogy a perbeli esetben ez nem történt meg. Alaptalannak tartotta a felperes szakértő kirendelésére való hivatkozását az iratok hiányosságára is figyelemmel. Hivatkozott arra, hogy a kifogásolt váltókat a felperes nyilvánvalóan nem kaphatta a kölcsönösszegek biztosítékaként, ebből következően azok ténylegesen ellenérték nélkül kerültek a birtokába.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [28] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között, az azokban megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül. [Pp. 272. § (2) bekezdés, Pp. 275. § (2) bekezdés, KGD 2002.262.] A Kúria az iratok alapján dönt, bizonyítás felvételének a felülvizsgálati eljárásban nincs helye, a tényállás felülmérlegelésének pedig csak akkor van helye, ha az a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelésén alapul vagy iratellenes megállapításokat tartalmaz. A jogerős ítéletet megelőző közigazgatási eljárás jogszerűsége így csak áttételesen tárgya az eljárásnak.
- [29] A bíróság a közigazgatási perben a támadott közigazgatási határozatot a Pp. 324. § (2) bekezdés a.) pontja alapján a Pp. 339/A.§ szerint a meghozatalkor fennálló tények és alkalmazandó jogszabályok alapján a Pp. 213. és 215.§ szerint a kereseti kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálja felül. A tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdés alapján a felek előadásának és az eljárás során bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [30] Felülvizsgálati kérelmében a felperes lényegében e mérlegelési tevékenységet támadta, amikor sérelmezte, hogy a bíróság sem fogadta el bizonyítottnak befizetési pénztárbizonylatok hiányában az NM O. Kft. „f.a.” és az NM T. Kft. „f.a.” társaságoktól felvett összegek számlára vagy házipénztárba történt visszafizetését. A bíróság e körben helyesen hivatkozott is a Kúria döntései nyomán kialakított egységes gyakorlatra. A Kúria már több ítéletében foglalkozott a társaságok számlájáról felvett, de el nem számolt pénzösszeg kérdésével (pl. Kfv.I.35.010/2009/4.sz., Kfv.VI.35.585/2012/10.sz., Kfv.I.35.592/2015/6.sz. ítéletek). A

gazdasági társaságok számláiról az ügyvezető vagy megbízottja által felvett pénzüsszegek sorsát szigorú számadású nyomtatványokkal, dokumentálhatóan és beazonosíthatóan kell ki- és bevételezni és könyvelni. Nem osztotta a Kúria a felülvizsgálati kérelem azon hivatkozását, miszerint a Számv. tv. 165. és 166.§ alapján a pénztárjelentés és a főkönyvi kivonat önmagukban, bevételi pénztárbizonylatok nélkül elégségesek lennének annak igazolására, hogy az összegeket e felperes a társaságoknak megfizette.

- [31] Az érintett társaságok felszámolóinak nyilatkozata szerint az NM T. Kft. „f.a.” átadott iratai között nem voltak sem főkönyvi kartonok, sem kivonatok és a felperes más, a pénzmozgás útját igazoló iratokat sem adott át. A felszámoló NM O. Kft. „f.a.” iratanyaga között úgyszintén nem voltak fellelhetők a 2008-2010 évek főkönyvi kivonatai és kartonjai, és csak a gazdasági eseményeket tükröző bizonylatok szerepeltek, a bevételi és kiadási pénztárbizonylatok nem. A felperes által az első fokú adóhatározat elleni fellebbezéshez másolatban csatolt 2010. évi főkönyv kivonat és karton, valamint az adott évi mérleg megküldéséről szóló fax másolata nem minősülnek a Számv. tv. 165-168.§-aiban szabályozott és a bírói gyakorlat által megkívánt bizonylatnak, melyek a bankszámlákról felvett készpénzüsszegekkel való elszámolás megtörténtét igazolhatnák. A felperes előadásán kívül bizonyíték az állított befizetések nem támasztotta alá. Ilyen körülmények között az adóhatóságok okszerűen következtettek arra, hogy a társaságoktól felvett pénzüsszeg jövedelemnek minősül.
- [32] A felperes 2010. október 20. napján 23 db váltót értékesített a B. Zrt. részére, ezekért 150.543.793 Ft névértékű váltót kapott cserébe 2010. december 21-én. A felperes által értékesített váltók egy része - 91.865.000 Ft összegben - az NM T. Kft. „f.a.” részére kiállított váltó, más része a felperes különböző cégektől - 58.259.158 Ft összegben - megvásárolt váltó volt. A revízió során feltárt bizonyítékok nem igazolták azt, hogy az NM T. Kft. „f.a.” részére a felperes hitelkeret- megállapodás keretében váltóbiztosíték mellett kölcsönöket nyújtott volna, ezért azt sem lehetett megállapítani, hogy a váltókat a felperes ellenérték fejében szerezte volna meg.
- [33] A felperes által megszerzett többi váltó esetében azt kellett vizsgálni, hogy azokat mint értékpapírokat a felperes a megszerzés időpontjában milyen összegű ellenérték ráfordításával szerezte meg. Helyesen rögzíti a támadott alperesi határozat, hogy az Szja tv. 67.§ (1) bekezdése szerint az értékpapír átruházása ellenében megszerzett bevétel azon része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és a kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét, árfolyamnyereségből származó jövedelemnek minősül. A (3) bekezdés szerint a bevételből a jövedelmet az átruházásról szóló szerződés kelte napjára kell megállapítani.

- [34] E váltók megszerzésére fordított összeg a 2010. október 20. napján 0 Ft volt. Felperes fellebbezése szerint e váltók vételárának megfizetési határideje az október 20-a utáni különböző időpontokban járt le. E tény a jövedelem megállapítását azért nem érinti, mert a visszterhes szerződéssel megszerzett értékpapír esetében a szerzésre fordított összeg az az összeg, amit a magánszemély igazoltan teljesített az értékpapír átruházásáig, és ilyet a felperes nem fizetett.
- [35] A fentiek kiemelése mellett a Kúria megállapította, hogy a perben a bíróság a tényállást a feltárt bizonyítékok alapján, a felek nyilatkozatának figyelembe vételével állapította meg, a bizonyítékokat egyenként és összességükben mérlegelte, és erről ítéletében kellő alapossággal számot is adott. A bíróság ítélete így a Pp. 206. és 221.§-aiban támasztott követelményeknek megfelel, megalapozott és törvényes.
- [36] Mindezekre figyelemmel a Kúria az első fokú bíróság ítéletét a Pp.275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [37] *A gazdasági társaságok számláiról az ügyvezető vagy megbízottja által felvett pénzösszegek sorsát szigorú számadású nyomtatványokkal, dokumentálhatóan és beazonosíthatóan kell ki- és bevételezni és könyvelni.*
- [38] *A visszterhes szerződéssel megszerzett értékpapír esetében a szerzésre fordított összeg az az összeg, amit a magánszemély igazoltan teljesített az értékpapír átruházásáig.*

Záró rész

- [39] A felperes pervesztes lett, ezért az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban Itv.) 50. § (1) bekezdés és 62. § (1) bekezdés h) pontjában írtakra figyelemmel a felülvizsgálati eljárás illetékét köteles az államnak megfizetni a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.
- [40] A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles pervesztessége következményeként a felülvizsgálati perköltséget az alperes részére megfizetni.
- [41] A Pp. 274. § (1) bekezdés alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri vagy a Kúria a tárgyaláson való elbírálást szükségesnek tartja. A tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte,

s mivel a Pp. 276. § (2) bekezdése a felülvizsgálati kérelem kiegészítését, a Pp. 275. § (1) bekezdése pedig a bizonyítást zárja ki, nem merült fel a tárgyalás tartásának szükségessége. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el és a Pp. 272. § (1) bekezdésének megfelelően a rendelkezésre álló iratok alapján döntött.

Budapest, 2016. november 24.

**dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, dr. Sisák Péter sk. előadó
bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró**